

Experience Europe!

Zkušenosti těch, kteří v zahraničí studovali, pracovali, cestovali, byli na stáži nebo jako dobrovolníci.

eurodesk

Neboj se a vycestuj

Autorka: Anežka Novotná

Autoři článků: Jan Janda, Tomáš Predka, Petra Hupáková, Michael Brabec, Jitka Šťastná, Hana Vojtová, Tereza Kaplanová, Zuzana Rengerová, Michaela Skoumalová, Alena Habltová, Alžběta Kofránková, Zuzana Kočíšová, Matěj Novotný

Fotografie použité v této publikaci jsou z archivů autorů jednotlivých článků.

Informace byly čerpány ze zdrojů uvedených v publikaci.

Jazyková redakce: Mgr. Jana Šámalová

Grafická úprava a tisk: ASTRON studio CZ, a.s.

Náklad: 5 150 ks, Praha 2012

Tato publikace nemusí nutně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise, členských států Evropské unie ani organizací spolupracujících s evropskými institucemi.

Publikace je v elektronické podobě ke stažení na www.eurodesk.cz/publikace.

Copyright © Národní institut dětí a mládeže Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků a školské zařízení pro zájmové vzdělávání

eurodesk

Program
Mládež
v akci

Milé čtenářky a milí čtenáři,

než člověk poprvé vyrazí do zahraničí na vlastní pěst, napadá jej spousta otázek. Radši na studium, pracovat nebo něco úplně jiného? Co všechno je potřeba si zařídit? Jak se tam uživím? Můžu získat na svůj pobyt nějaký grant? Bude mi stačit moje angličtina? A jaké to vůbec je, strávit půl roku v zahraničí?

Každý z nás si před odjezdem klade tyhle otázky a každý je rád, když se na ně může zeptat někoho, kdo už takhle někde byl. A tak vznikla tato publikace. Ptali jsme se těch, kteří studovali v zahraničí, pracovali, byli v zahraničí na stáži nebo jako dobrovolníci. Přinášíme vám jejich doporučení, zkušenosti a zážitky obohacené o doplnění a odkazy, kde získat další informace.

Věříme, že ať už jste v zahraničí pobývali mnohokrát, nebo teprve zvažujete první delší výjezd, bude vám tato publikace inspirací i odpověďmi na vaše otázky.

Přeji vám příjemné čtení,

Anežka Novotná
koordinátorka Eurodesku

Experience Europe!

Studium v zahraničí – program Erasmus	4
Studium v Rakousku – program AKTION	6
Mezinárodní letní škola v Oslu	8
Stáž v Evropském parlamentu	10
Stáž v Evropské komisi	12
AISEC stáž ve Stockholmu	15
Erasmus stáž v Londýně	18
Aupair	20
Evropská dobrovolná služba	22
Workcamps	24
Půl roku dobrovolnicí ve Velké Británii	26
Wwoofing – na farmě ve Francii	28
Couchsurfing	30
Publikace	32

Studium v zahraničí – program ERASMUS

Jan Janda

Proč právě Erasmus?

Hlavním důvodem, proč jsem se rozhodl vyjet studovat do zahraničí, bylo zvýšit svoji cenu na trhu práce na základě zlepšených jazykových a odborných znalostí. Chtěl jsem studovat v angličtině i němčině zároveň a zjistit, jestli by logistika byla tou pravou volbou mé vedlejší specializace, kterou jsem si musel po svém příjezdu zpět na VŠE zvolit. Dalším motivem bylo poznat více lidí z různých koutů světa a užít si pobyt v krásném městě Steyr vzdáleného jen 30 km od NP Kalkalpen.

Co jsi musel udělat pro to, aby ses na program dostal? Co bylo třeba předem zařídit?

Nejprve jsem musel v lednu podat přihlášku na oddělení zahraničních styků, poté v únoru a březnu projít dvoukolovým výběrovým řízením a do poloviny listopadu vyplnit formuláře včetně žádosti o ubytování, které jsem si stáhl z webových stránek rakouské školy. Nesměl jsem zapomenout nechat si od prodávána pro pedagogiku schválit learning agreement, podepsat finanční dohodu na oddělení zahraničních styků a zařídit si pojištění (nejlépe přes ISIC). Účet jsem si v Rakousku zakládat nemusel, mám studijní účet od České spořitelny (výběr eur z bankomatu stál jen 6 Kč a platba kartou byla zdarma).

Co bylo náplní tvého programu?

Měl jsem velmi flexibilní rozvrh, často nabitý několika blokovými kurzy, po kterých zpravidla následovaly prodloužené víkendy. Nezřídká se rozvrh měnil, a to v důsledku požadavků profesorů, kteří zároveň i pracovali a museli zkombinovat práci s výukou. Velmi nárazově tak bylo i studium na závěrečné testy nebo řešení případových studií, kterých jsem měl několik. Často jsem psal také eseje. Zkouškové jsem měl prakticky už od dubna až do července, ale mezi jednotlivými zkouškami jsem měl většinou velké mezery, které se daly využít pro hezké výlety do Alp.

A co ve volném čase?

Výměnných studentů bylo ve Steyru lehce přes 60, ale zároveň z přibližně 25 různých zemí. Zvali jsme se navzájem na obědy a večere, jezdili společně na výlety, jezdili na kole, natáčeli svoji taneční sestavu, chodili na party do klubu, oslavovali narozeniny...

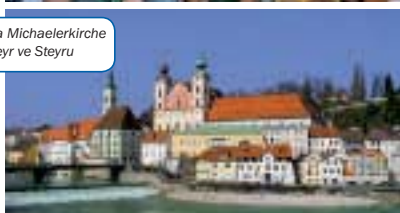
Jaký byl tvůj nejlepší zážitek?

Koncem června mi bylo 24 let a tou dobou zrovna probíhaly oslavy města Steyr doprovázené večerní zábavou a půlnočním ohňostrojem. Rozhodl jsem se v našem bytě 4+1, kde jsem už bydlel jen já a můj jihokorejský kamarád Soo Han, uspořádat narozeninovou oslavu, na které nechyběly chlebíčky ani plzeňské pivo a na zdi visela česká vlajka. Vesele jsme se bavili, když najednou někdo zhasl a ve tmě jsem viděl kráčet Soo Hana nesoucího obrovský čokoládový dort se 24 zapálenými svíčkami a všech 24 hostů začalo mohutně zpívat „Happy Birthday to you!“

Skupinové foto z oslavy mých narozenin

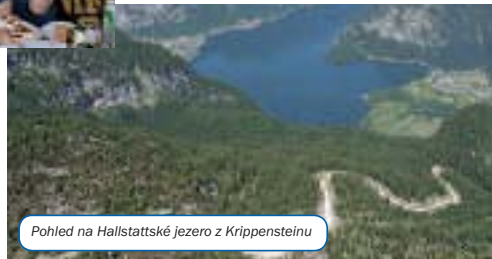
Pohled na Michaelerkirche u řeky Steyru ve Steyru

Pohled na 2 Mexičanky, které poblíž Spital am Pyhrn schází v polovině května zasnežený svah

Pohled na Hallstattske jezero z Krippensteinu

Co ti pobyt v cizí zemi a Erasmus přinesl?

Kromě zlepšených jazykových znalostí a nasměrování mé budoucí kariéry jsem se musel naučit vařit, prát a dokonce trochu i žehlit. Získal jsem přátele ze všech kontinentů a s několika jsem v kontaktu dosud. Erasmus je životní šancí a jsem moc rád, že jsem ji využil.

Jak program funguje finančně?

Stipendium mi pokrylo přibližně 75 % celkových nákladů, sám jsem si musel financovat asi jen 17 000 Kč, což je úžasné.

Jaké 3 věci bys doporučil člověku, který se chystá na Erasmus?

1. Notebook,
2. jízdní kolo
3. a dostatek peněz.

Další informace:

Existuje mnoho programů, které umožňují studium v zahraničí. Souhrnné informace, jak studovat v zahraničí, specifika různých zemí nebo žebříčky nejlepších univerzit najdete na www.eurodesk.cz/studium

Pro podrobnější informace se můžete obrátit na Dům zahraničních služeb (www.dzs.cz) nebo Národní agenturu pro evropské vzdělávací programy (www.naep.cz).

Doporučujeme podívat se také na PLOTEUS – portál studijních příležitostí v Evropě: <http://ec.europa.eu/ploteus/>

Studium v Rakousku – program AKTION

Tomáš Predka

Proč právě program AKTION?

Byl jsem účastníkem programu Aktion, protože jsem chtěl studovat ve Vídni na Akademii výtvarných umění v ateliéru profesora Daniela Richtera a tohle pro mne byla jediná možnost, jak se dostat na tamní akademii.

Co jsi musel udělat pro to, aby ses na program AKTION dostal?

Pro program Aktion je třeba toho udělat poměrně dost. Musel jsem si nejprve zajistit pozvání na hostitelskou instituci, v mém případě to byla Akademie výtvarných umění ve Vídni. To znamenalo poslat své portfolio do ateliéru/studia, kam jsem se chtěl hlásit. Spolu s portfoliem je nutné poslat motivační dopis, CV a tři doporučující dopisy od jiných pedagogů. To vše musí být samozřejmě v anglickém nebo německém jazyce. Jakmile jsem obdržel pozvání na Akademii ve Vídni, začal jsem zpracovávat dokumenty pro program Aktion. To znamenalo opět poslat do kanceláře DZS mé portfolio, tři doporučující dopisy, motivační dopis, portfolio v digitální podobě na CD, formulář potvrzující přijetí na hostitelskou instituci potvrzenou od rektora, osobní výpis školního hodnocení ze studijního průkazu (indexu). To vše muselo být znova přeloženo do angličtiny, němčiny a češtiny, protože žádosti do programu Aktion hodnotí různé komise. Poté musí účastník vyplnit online verzi přihlášky a nahrát všechny dokumenty do databáze systému Aktion.

Co bylo náplní tvého programu?

Jelikož jsem byl přes program Aktion vybrán na Akademie der bildende Kunst Wien, bylo moje zaměření trochu jiné než u ostatních účastníků. Jsem aktivní na poli současného výtvarného umění a zabývám se malbou, proto tomu i odpovídalo mé zaměření na Akademie der bildenden Kunst Wien. Snažil jsem se zmapovat téma rozšířeného obrazového prostoru v malbě. Právě kvůli tomu jsem se přihlásil do ateliéru profesora Daniela Richtera, který vede studio Erweiterten malerischen Raum na vídeňské akademii.

A co ve volném čase?

Ve volném čase jsem trávil chvíle v centru města návštěvou historických památek Vídně. Díky mému zaměření jsem měl ve Vídni stále co objevovat. Vídeň je bohatá na krásnou historickou, ale i současnou architekturu. Je zde nesčetně parků, v kterých jsem trávil volné chvíle sportem, a pak samozřejmě vám taková studijní stáž přinese spoustu nových přátel, takže jsem trávil čas i s nimi.

Jaký byl tvůj nejlepší zážitek?

Zážitků bylo na mé stáži velmi mnoho, nemohu ale vybrat jeden. Spíš bych řekl, že jsem s celou stáží byl tak spokojený, že to byl pro mne asi ten nejlepší zážitek.

Hlavní budova Akademie der bildenden Kunst Wien

Pohled na vchod do budovy Akademie v ulici Lehergasse 8

Uvnitř malířského atelieru v Lehergasse Wien

Co ti pobyt v cizí zemi a program AKTION přinesl?

Musím říct, že jsem zlepšil to, kvůli čemu jsem přijel, a to byl můj zájem a prohloubení znalostí v oblasti malby a současného umění vůbec. Díky častým prezentacím svých prací jsem zlepšil i své komunikační schopnosti v cizím jazyce. Musím říci, že jsem se stal celkově samostatnějším cílevědomým studentem.

Jak program funguje finančně?

Z programu Aktion jsem dostal částku, která nepokrývala celkové náklady, ale vystačil jsem s ní skoro až do konce pobytu. Poslední měsíc jsem použil své finanční zdroje. Musím říci, že nebytí příspěvků z programu Aktion, byla by stáž celkově velmi náročná. Je to dáno i životní úrovní v Rakousku, která je vyšší než v například Německu.

Jaké 3 věci bys doporučil člověku, který se chystá na Erasmus?

1. Zajistit si co nejdříve bydlení,
2. rezervní finanční prostředky,
3. dobrou náladu.

Cokoli, co chceš ještě dodat:

Díky stáži jsem si vytvořil ve Vídni přátele, ale i profesní kontakty do budoucna a stále jsem v kontaktu s profesorem a spolužáky.

Další informace:

Informace ke studiu v zahraničí viz **program Erasmus**.

Mezinárodní letní škola v Oslu

Petra Hupáková

Proč právě letní škola?

Na mezinárodní letní školu do norského Osla jsem se přihlásila proto, že norštinu studuji na FF UK. Byla to pro mě jedinečná šance nejen zlepšit si norštinu přímo v Norsku, ale také se více dozvědět o životě v této krásné zemi přímo z první ruky.

Co jsi musela udělat pro to, aby ses na letní školu dostala?

K přijetí na letní školu bylo potřeba vyplnit přihlášku, vybrat si předměty ke studiu a sepsat motivační dopis. To vše se následně muselo odeslat na Univerzitu v Oslu, která vybrala nejlepší kandidáty. Pro nás jakožto studenty norštiny byla však situace značně usnadněná, protože nám místní univerzita několik míst předem garantovala.

Co bylo náplní tvého programu?

Zapsala jsem si dva kurzy – intenzivní kurz norštiny pokročilé úrovně (tzv. Norsk trinn 3) a dále kurz „Norwegian Life and Society“, v podstatě norské reálie. Výuka norštiny probíhala zhruba 4 hodiny každý den, takže to byl kurz opravdu intenzivní! Měla jsem však štěstí jak na učitele, tak na spolužáky, kteří pocházeli z celého světa. Díky nim hodiny ubíhaly jako voda a byly velice různorodé a zajímavé. Velká část studentů přijela do Osla studovat norštinu, nabízely se ale také kurzy historie, politologie, médií, literatury a mnoho dalšího.

A co ve volném čase?

Téměř každý den jsme museli dělat nějaké domácí úkoly a připravovat se na hodinu, aby výuka byla co nejefektivnější. Přesto nám zbylo spoustu času na zábavu! Musím říct, že Univerzita v Oslu se v tomto směru opravdu vyznamenala a připravila nám skvělý program na volný čas. Každý student si mohl třeba vybrat jeden víkendový výlet v rámci letní školy zdarma. Jednalo se například o vysokohorskou túru, rafting na divoké vodě, plavbu po Oslofjordu, návštěvu místní přehrady, poznávací zájezd. Zkrátka pro každého něco. Navíc bylo připraveno i spoustu aktivit na jednotlivé víkendy a večery – promítání norských filmů, koncerty, komentované procházky po Oslu, výlety do přírody, mezinárodní kulturní večery a samozřejmě party. Vše bylo

Naše ubytování na koleji „Blindern“

Túra v nejvyšším norském pohorí Jotunheimen

Rafting na řece Sjøa

ale dobrovolné a kdo chtěl například raději prozkoumávat Oslo či se opalovat u blízkého jezera Sogsvann, klidně mohl.

Jaký byl tvůj nejlepší zážitek?

Jednoznačně největším zážitkem pro mě byl právě víkendový výlet do nejvyššího norského pohoří Jotunheimen. První den jsme strávili vysokohorskou turistikou a druhý den jsme pak sjížděli místní horskou říčku na raftech! Spojení krásné norské přírody, skvělého mezinárodní kolektivu a návalů adrenalinu je pro mě jeden z mých nejsilnějších zážitků vůbec...

Co ti pobyt v cizí zemi a letní škola přinesly?

Pobyt na letní škole mi dal především spoustu nových zážitků a kamarádů doslova z celého světa. Otevřel mi oči v tom smyslu, že jsem zjistila, že cestování a život v mezinárodním kolektivu je něco, co mě baví a co mi velice vyhovuje. Vyjela jsem od té doby na tři další (a delší) zahraniční pobyty, které mě vždycky posunuly ještě o kousek dál. Všechno ale začalo právě na letní škole v Oslu. Doporučila bych takový zážitek každému, kdo se chce nejen naučit nový jazyk, ale také se dozvědět něco o jiné zemi, jiných lidech i sám o sobě. A zažít spoustu zábavy!!

Jak program funguje finančně?

Jakožto studentka norštiny jsem získala stipendium od místní univerzity, které mi pokrylo veškeré náklady na ubytování, stravu i výuku. Dostala jsem na dobu pobytu také určité „kapesné“. Toto stipendium neměli všichni studenti, ovšem nevím, jaké byly v takovém případě náklady na pobyt.

Jaké 3 věci bys doporučila člověku, který se chystá na letní školu?

1. Vezmi si foťák!
2. Zúčastni se tolika nabízených akcí a částí programu, kolik to jen půjde. Ze všeho se může vyklubat nečekaný zážitek, nové přátelství. Sedět v pokoji a být na Facebooku můžeš i doma!
3. Neboj se a užij si to na maximum!

Cokoli, co chceš ještě dodat:

Léto na letní škole v Oslu v roce 2009 dodnes považuju za nejkrásnější léto a neintenzivnějších 6 týdnů v mém životě. Tolik zážitků, kamarádů, zkušeností, pocitů, znalostí najednou... Takovou věc člověk zažije jen jednou za život! Doporučuji všem!

Další informace:

O nabídkách letních škol/letních univerzit se většinou dozvíte přímo na vaší škole – zkuste webové stránky zahraničního oddělení, jejich nástěnky nebo se zajděte přímo zeptat. Témata letních škol jsou velmi různorodá, vybrat si může každý. Na mezinárodní letní školu můžete vyrazit jak na zahraniční univerzitu, tak se ale zúčastnit i v ČR pořádané českou univerzitou.

Podmínky jednotlivých letních škol se liší, doporučujeme prostudovat vždy u konkrétní nabídky.

Stáž v Evropském parlamentu

Hana Vojtová

Proč právě stáž v Evropském parlamentu?

Protože jsem studovala obor Evropská studia na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity a o institucích EU jsme se vždy pouze učili. Chtěla jsem je tedy vidět zblízka.

Co jsi musela udělat pro to, aby ses na stáž dostala?

Poslanci Evropského parlamentu občas oslovili naši fakultu s nabídkou stáží. Snaží se totiž dát možnost nahlédnout do institucí EU co nejvíce mladým lidem. Poslala jsem motivační dopis a následně se konal pohovor. Pak už jsme se s paní poslankyní a jejím asistentem domluvili na přesném termínu stáže a jejím průběhu.

Co bylo náplní tvého programu?

Podílela jsem se na chodu kanceláře paní poslankyně Zuzany Brzobohaté. Vyřizovala jsem poštu, telefony, chodila jsem na zasedání frakce, výborů a delegací. Psala jsem zápisy z těchto jednání, pokud se paní poslankyně nemohla zúčastnit, nebo jsem pouze poslouchala. Jedenkrát za dobu stáže jsme všichni společně odcestovali na týdenní zasedání do Štrasburku. Měla jsem možnost podívat se na všechna jednání a akce, které byly v tu dobu na programu a o které jsem měla zájem, takže záběr byl skutečně široký.

A co ve volném čase?

Čerpala jsem atmosféru a energii, kterou je Brusel doslova nabitý. Je to multikulturní město, ve kterém nic není nemožné. S ostatními stážisty jsme jezdili na výlety po celé Belgii a Holandsku, účastnili se různých kulturních akcí i běžného života. První dva měsíce stáže byly ve volném čase spíše turistické – člověk chce vidět to, co všichni ostatní, co je nejnámější. Druhé dva měsíce, to byl život v opravdovém Bruselu s objevováním okolní přírody, ryze místních hospůdek i amatérských hudebních kapel.

Jaký byl tvůj nejlepší zážitek?

Celý pobyt byl úžasným zážitkem, kdy je člověk odtržen od běžného života doma. Nejvíce jsem si užívala dostatek času na to, abych každou chvíli mohla prožít naplno, a to jak v práci, tak ve volném čase. Na stáži člověk žije okamžikem, a pokud si jej umí vychutnat, je to skvělé.

Co ti pobyt v cizí zemi a stáž přinesly?

Pobyt mi dal náhled na to, jak fungují věci, o kterých jsem dříve pouze slyšela nebo o kterých jsme se učili ve škole. Evropské instituce stále pořádají nějaké akce, díky kterým má každý stážista možnost nahlédnout do jejich chodu. Díky tomu jsem se podívala i do budovy Evropské komise, Výboru regionů, Evropské rady a podobně. Člověk zjistí, že vše je o lidech, kteří zde působí. A i když je jich tisíce, jako by se navzájem všichni znali. Program bych určitě doporučila. Člověk získá kontakty do budoucna, spoustu zkušeností a dojmů. Neznám nikoho, komu by se na stáži nelíbilo.

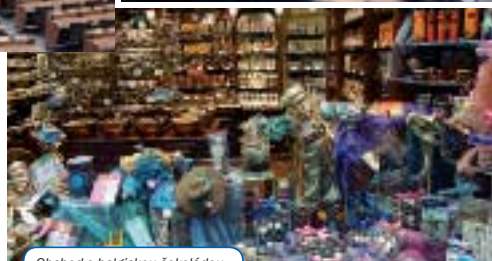

Hlasovací sál v Evropském parlamentu

Posezení v kavárně Evropského parlamentu

Staré bruselské uličky se svou atmosférou

Obchod s belgickou čokoládou

Jak program funguje finančně?

Evropský parlament poskytuje stážistům příspěvky na pokrytí nákladů, v období mého pobytu to bylo maximálně 1 400 Euro měsíčně. Je to něco jako výplata za odvedenou práci, která se ale nemusí danit. Záleží na uvážení poslance, do jaké výše příspěvek stážistovi povolí čerpat. Moje paní poslankyně byla velkorysá, takže jsem byla schopná zaplatit ubytování, jídlo a ještě mi zbylo trochu peněz na cestování. V Bruselu je ale hodně draho, takže přepočítávat příspěvek na české koruny by bylo zavádějící.

Jaké 3 věci bys doporučila člověku, který se chystá na stejnou stáž?

1. Snažte se vyjet na stáž delší než měsíc. Za kratší dobu byste se nestihli ani rozkoukat.
2. Využívejte všechny příležitosti něco vidět a dozvědět se. Možnosti jsou nepřeberné a každý si určitě vybere, co ho zajímá.
3. Užijte si to na plné pecky 😊. Pravděpodobně vás čekají skvělé zážitky a spousta nových přátel.

Cokoli, co chceš ještě dodat:

Chtěla bych poděkovat paní poslankyni Zuzaně Brzobohaté za její lidský a přívětivý přístup. Díky ní jsem měla možnost poznat něco úplně jiného, než je běžný život doma. Stáž pro mě byla obrovským přínosem a nádherným obdobím v mém životě.

Další informace:

Instituce Evropské unie přijímají stážisty na stáže odborné či překladatelské. U stáží je třeba mít dokončeno bakalářské studium, nemalá část z nich je určena čerstvým absolventům magisterského studia. Systémy přijímání stážistů se u každé instituce liší.

Odkazy na jednotlivé programy stáží najdete na:

www.eurodesk.cz/prace/staze-v-evropskych-institucich

Stáž v Evropské komisi

Tereza Kaplanová

Proč právě stáž v Evropské komisi?

Zúčastnila jsem se stáže v Evropské komisi v Bruselu. Na pět měsíců jsme se stala členkou kabinetu pana eurokomisaře Füleho pro politiku rozšíření a politiku sousedství. Během mého magisterského studia na Univerzitě Kent v Bruselu jsem měla možnost se o EU institucích nejen učit, ale také je občasně navštěvovat v rámci různých debat a přednášek. Moc mě práce institucí Evropské unie zaujala, proto jsem s radostí uvítala příležitost rozšířit si své teoretické znalosti o praxi přímo u zdroje evropské legislativy.

Co jsi musela udělat pro to, aby ses na tuto stáž dostala?

Nejdůležitější je úspěšně zvládnout přijímací řízení. Já jsem to musela zkusit dvakrát, ale výsledek stál za to. Strávila jsem dlouhé hodiny nad zpracováním přihlášky. Nejtěžší je probojovat se prvním kolem. Konkurence je velká, každého půl roku se na stáž hlásí okolo 12 000 uchazečů. Z prvního kola projde 2 000 uchazečů, kteří jsou zapsáni do tzv. modré knihy. Během tří týdnů si pak jednotlivé direktoráty mohou vybírat uchazeče, kteří nejlépe odpovídají jejich požadavkům. Vybrané uchazeče následně vyzvou k pohovoru. Já jsem měla napodruhé štěstí. Měla jsem tři telefonické pohovory, jeden z nich byl i se zástupcem z kabinetu pana eurokomisaře.

Za pár dní jsem dostala předběžnou pozitivní odpověď. Následně mě čekalo jen vyřídit pár papírů ohledně pojištění, bankovního účtu a pracovního kontraktu, a mohla jsem začít. Aklimatizaci v Bruselu jsem měla o něco jednodušší než většina ostatních stážistů. Již před stáží jsem v Bruselu bydlela, proto jsem nemusela shánět ubytování, což bývá v hlavním městě EU dosti složitá záležitost.

Co bylo náplní tvého programu?

Během mé stáže jsem pracovala na plný úvazek v kabinetu pana eurokomisaře. Pomáhala jsem členům kabinetu, kteří se zabývali vztahy EU s našimi jižními sousedy (tj. severní Afrika a Blízký východ). Hned ze začátku mé stáže jsem měla možnost zapojit se aktivně do konečných úprav Zprávy o stavu a plánech v oblasti evropské politiky sousedství na rok 2012.

Dále jsem pracovala na korespondenci pana eurokomisaře s občany, pomáhala s jeho brífinky a vyhledávala jsem potřebné informace od kolegů z Komise, Evropské služby pro vnější činnost a Stálého zastoupení ČR při EU na různá témata, která se právě v kolegiu projednávala.

Měla jsem také možnost se účastnit oficiálních zahraničních návštěv pana eurokomisaře a členů kabinetu. Jednou z mých povinností bylo také navštěvovat schůze a debaty v Evropské komisi, v Evropském parlamentu a početných think-tancích, ze kterých jsem připravovala zápisy. Zajímavou částí mé stáže byla i příprava a následná účast na „team-buildingu“ celého kabinetu v Karlových Varech.

Debata na Misi USA do Evropské unie

Týmová fotografie všech stážistů a národních expertů

Týmová fotografie – kabinet Füle

S kamarádkou z USA před atomem

A co ve volném čase?

V Bruselu v Evropské komisi pracuje přes 20 000 lidí a každý půlrok je tato masa posílena o 600 stážistů nejen z celé EU, ale i ostatních zemí. Hledání zajímavých kamarádů z celého světa nebylo tedy během mé stáže obtížné. O oficiální nepracovní program se během stáže stará pár aktivních stážistů (Stage Committee), kteří pořádají výlety, exkurze, sportovní klání a samozřejmě i party.

Hned na začátku stáže je možné se přihlásit tzv. Sub-Committees, což jsou takové kluby zabývající se různými oblastmi od ekologie až po ježdění na koni. Já jsem spíše sportovního charakteru, a tak jsem ráda využívala informací z klubu o běhání a plavání.

Je nutné dodat, že počasí v Bruselu je během celého roku spíše uplakané, což často kazí plány na víkendy, ale i tak se tu člověk nenudí. Z Bruselu se dají dělat zajímavé jednodenní výlety po Belgii, Nizozemí i severní Francii, a když to rozpočet dovolí, tak se dá jednoduše cestovat na víkendy po celé západní i střední Evropě. Brusel je velice zelené město, a tak jsem hodně často strávila nedělní odpoledne s kamarády v rozlehlých parcích.

Jaký byl tvůj nejlepší zážitek?

Nejlepším zážitkem mé stáže byl team-building v Karlových Varech. Bylo skvělé vidět kolegy i pana eurokomisaře v jiných prostorách a za jiných okolností než v pracovním shonu. Během dvou dní jsme navštívili projekty podporované EU, zajímavé atrakce Karlových Varů a vyjeli starou lanovkou na vrchol Klínovce. Byla jsem zodpovědná za plánování celé akce, a proto mě potěšilo, když se všichni vraceli do Bruselu s úsměvem.

Co ti pobyt v cizí zemi a stáž v Evropské komisi daly?

Během stáže jsem se toho hodně naučila o fungování Evropské komise a jejím propojení na další orgány EU, a to jak v pozitivním, tak i negativním světle. Mít možnost vidět, jak věci, o kterých se člověk dlouze učí ve škole, fungují v praxi, je zkušenost k nezaplacení. Už řadu let žiji v zahraničí, ale ještě nikdy jsem nepracovala s kolegy z tolika různých cizích zemí. Pozorovat, jak jsou lidé navzdory kulturním rozdílům spolu schopni efektivně pracovat, bylo skvělé.

Stáž v institucích je také velice dobrá marketingová zkušenost pro budoucí povolání. V Bruselu dává hodně firem a organizací přednost uchazečům, kteří absolvovali stáž v institucích EU. Stáž bych určitě doporučila všem, kteří se zajímají o politiku a fungování Evropské unie a kteří chtějí zkusit něco nového a žít pár měsíců v „evropském hlavním městě“.

Jak program funguje finančně? Z čeho jsi pokrývala své náklady?

Stáž v Evropské komisi, které jsem se zúčastnila, je ohodnocena měsíčním stipendiem v hodnotě 1 060 eur. Stipendium mně stačilo na pokrytí všech nákladů spojených s pobytem v Bruselu, občasným cestováním po Belgii i do ČR. Ráda bych ale podotkla, že v institucích EU je mnoho druhů placených i neplacených stáží, které se i hodně liší instituce od instituce. Pokud jsou placené, tak stážista dostává okolo 1 000 eur, se kterými se dá v Bruselu, pokud člověk nežije moc rozhazovačně, celkem bez problémů vyjít.

Jaké 3 věci bys doporučila člověku, který se chystá na stejnou stáž?

1. Člověk je svým vlastním pánem a zkušenost, jakou si nakonec z Bruselu přiveze, hodně záleží na něm samotném. Je možné, že práce nebude až tak zajímavá či náročná, jak si člověk představoval, ale pokud je člověk aktivní a o práci si říká, rychle si získá důvěru svého nadřízeného. Každý den je také v Bruselu mnoho zajímavých debat a konferencí, kam si může stážista jít rozšířit své obzory a zpestřit si pracovní povinnosti.
2. Brusel není nejkrásnější ani příliš čisté město a časté mokré počasí se snadno projevuje na náladě. Hodně lidí, kteří se do Bruselu přistěhují, si ze začátku stěžují. Na druhou stranu má Brusel i hodně kladných stránek: mezinárodní charakter, bohatou mezinárodní kulturní nabídku, parky i historické památky. Je nutné se soustředit na pozitiva.
3. V Bruselu a hlavně v části okolo evropských institucí se lidé hodně střídají a hodně lidí si v Bruselu hledá kariéru, je proto možné se zde potkat a seznámit s velkou škálou zajímavých lidí. Je důležité být otevřený a přátelský. Kamarády, které si člověk udělá během stáže, pravděpodobně nebude mít možnost vidat každý den po ukončení stáže, ale i tak to mohou být kamarádi na celý život.

Další informace:

Další informace viz stáž v Evropském parlamentu.

AIESEC stáž ve Stockholmu

Michael Brabec

Proč právě AIESEC?

V AIESEC jsem působil celou svou vysokou školu. Díky tomu jsem měl poměrně dobrý přehled o tom, kam se dá vyjet, co je za nabídku a jak si stáž zařídit. Krom toho mám AIESEC a lidi v této organizaci rád, a proto to pro mě byla jednoduchá volba.

Co jsi musel udělat pro to, aby ses na program dostal?

Spojil jsem se se současným vedením AIESEC na mojí univerzitě a jako každý jiný jsem podepsal smlouvu a zaplatil členský poplatek, který hradí náklady na přípravný seminář, přístup do databáze stáží a péči, kterou AIESEC poskytne jak tady, tak v zahraničí. Součástí tohoto procesu je také výběrové řízení a testování mých jazykových schopností.

Aby člověk vyjel, tak si musí najít stáž, podat přihlášku, být vybrán a po té teprve může uvažovat o řešení víz atp.

Já jsem přihlásil do Malajsie do Mindvalley (americká firma v oblasti online marketingu, hodně super pracovní prostředí a perfektní průprava, pokud chcete v životě podnikat). To mně bohužel nevyšlo, protože uzavřeli předčasně přihlášky.

Druhý pokus byl právě Electrolux a ten mi vyšel. Byla tři výběrová kola. Nebylo to lehké, hlásilo se poměrně hodně lidí.

Když vás přijmou, tak začnete řešit zhruba tyto věci. Náklady na první měsíc života, letenka, víza, pracovní povolení, očkování a ubytování. Náklady by neměly ve Švédsku překročit 30 000 korun měsíčně. Letenka vyjde kolem 7000 Kč. Víza do EU nepotřebujeme. Pracovní povolení taky ne, ale na imigračním si musíte zažádat o jedno potvrzení, lze to udělat online! Očkování taky ne. Ubytko je překérka, ale AIESEC s tím hodně pomáhá, takže se to dá. Ubytování je složité proto, že je drahé a sehnat hezký a cenově rozumný byt třeba o prázdninách je téměř nemožné.

Co bylo náplní tvého programu?

Moje stáž právě probíhá. Jsem na stáži ve Stockholmu, pracuji na světové centrále Electroluxu. Na univerzitě jsem studoval na bakaláři Podnikání a administrativu, na magisterském pak Informatics and System Engineering. Obojí se mi velice hodí, protože moje práce je kombinací IT a marketingu. Mám na starost analýzu webů pro celou Evropu, což čítá kolem 90 webů. Další mojí zodpovědností je správa produkčních systémů, díky kterým centrála komunikuje se zeměmi v Evropě, Africe a Blízkém východě. Takže jsem denně ve spojení s těmito zeměmi, což mě baví. Spravuji světovou databázi obrázků, povětšinou těch obrázků, co najdete v obchodech, časopisech anebo na internetu. Další zodpovědností je rozvoj digitální propagace, využití sociálních médií a tak podobně. Je to krásný mix IT a marketingu.

A co ve volném čase?

Každé úterý, čtvrtek a sobotu hrajeme u nás v oddělení floorball. V budově máme taky fitko a saunu, takže vše plně využívám. Máme čtvrteční párty se všemi stockholmskými stážisty, je nás kolem 50, takže skvělá banda. Každý pátek máme ve tři kávu s dortem. Říká se tomu fika a Švédí na to nedají dopustit. Káva se tu pije po litrech.

Jaký byl tvůj nejlepší zážitek?

Asi polární den. Pocit, kdy slunce zapadá ve dvě ráno a ve tři zase vychází, je neuvěřitelné. Ve spojení s přírodou je to krásný.

Co ti pobyt v cizí zemi a fungování v daném programu dalo?

Vybrousil jsem si angličtinu, protože denně píšu tunu emailů a komunikuju celý den jen v angličtině. Mám praktický náhled na to, jak to chodí ve velkých korporacích, a to ještě ve smyslu jak funguje komunikace mezi centrálou a zeměmi. Jak funguje výroba, logistika a marketing pro spotřebiče.

Naučilo mě to žít na vlastní pěst, žít z toho, co si vyděláte, a to je fajn. Vnímat problémy jako výzvy a vyřešit je.

Nicméně stáž rozhodně není pro lidi, co si myslí, že jim všechno přistane pod nos a všechno bude bez problémů, že tady za ně někdo všechno zařídí a všechno půjde hladce. To ostatně ani při práci u nás doma v poslední době taky ne.

Jak program funguje finančně?

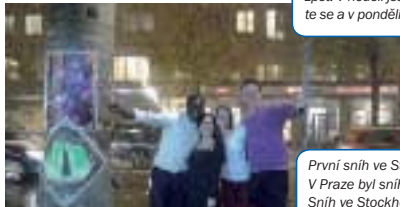
Plat v rámci stáže je skoro poloviční oproti tomu, co dostávají zaměstnanci, i když rozdíl v náplni práce a stáže není. Alespoň u mě to tak není a jsem za to rád. Dá se z toho vyžít velice dobře. S tím platem se dá i cestovat.

Já a náš bestseller UltraOne

Cesta do Helsinek – posádka na cestě do Helsinek na lodi od Viking Line. Levné a super. V pátek navečer odjedete, v sobotu ráno jste v Helsinkách. Projedete Helsinky a večer jedete zpět. V neděli jste doma a vyspíte se a v pondělí do práce :)

První sněh ve Stockholmu. V Praze byl sněh den po té. Sněh ve Stockholmu nevydržel.

První měsíc, než dostanete plat, musíte počítat s vysokými náklady. Obzvlášť pokud jedete do „dražších“ zemí, jako je Švédsko.

Jaké 3 věci bys doporučil člověku, který se chystá na AIESEC stáž?

1. **Vybírejte dlouze a pořádně** – Věnuj tomu týden, porovnávej náklady na život v té zemi a stážné.
2. **Napiš dobře životopis a cover letter** – Alfa a omega úspěchu. Doporučuju jít i na nějaký workshop, kde ti to HR zkontroluje. U mě to kontroloval HR pro Českou spořitelnu. A žádný gramatický chyby, bacha na to. Nelhat. Ale zase na druhou stranu se naučit svůj úspěch dobře odprezentovat. Pro každou pozici pište cover letter zvlášť, čím víc je ten dokument k věci, tím spíš máte šanci na úspěch.
3. **Připrav se na pohovor** – Pohovory probíhají telefonicky nebo po skypu. Někde ani pohovory nejsou. Smysl pohovoru je v tom, že vás slyší potenciální zaměstnavatel, čili manažer, majitel firmy atp. Tomu člověku musíte sednout. To je v podstatě nejtěžší část, protože to nezávisí tak na vás jako na něm nebo ní. Pohovory jsou zpravidla až po prosetí přes HR oddělení, kde projdou životopisy a cover letter, takže tenhle pohovor není tak o tom, jestli jste vůbec schopní. Zpravidla se vás ptají, co víte o firmě, co vás baví, jakou máte expertízu, co je váš největší životní úspěch, co po stáži, nebo vám dají nějakou krátkou případovku, kde si otestují váš úsudek.

Další informace:

AIESEC nabízí dva základní typy stáží: kulturní stáže a odborné stáže. Pokud se hlavně chcete dozvědět něco o dané zemi a její kultuře, pomáhat, kde je to třeba, nevěřte si tolik v angličtině a máte 6–8 týdnů volna, vydejte se na kulturní stáž. Odborná stáž je naopak delší (min. 3 měsíce), vyžaduje odborné znalosti a lepší znalost cizího jazyka a hodí se spíše pro studenty vyšších ročníků vysokých škol.

Konkrétní nabídky stáží: <http://nastaz.cz/>

Více o stážích AIESEC: <http://aiesec.cz>

Informace o těchto i jiných možnostech stáží: www.eurodesk.cz/staze

Erasmus stáž v Londýně

Jitka Šťastná

Proč právě Erasmus stáž?

Erasmus je známý a proto důvěryhodný zahraniční výměnný program. Hodně jsem o něm slyšela již před podáním přihlášky a měla jsem dobré reference od studentů, kteří výjezdu využili v minulosti.

Co jsi musela udělat pro to, aby ses na program dostala? Co bylo třeba předem zařídit? Pro přijetí do výměnného programu Erasmus se na naší fakultě (Fakulta architektury VUT v Brně) jednou ročně vypisuje výběrové řízení, v němž uchazeči předloží vyplněný formulář a portfolio vlastních prací. Jelikož jsem se hlásila na pracovní stáž, podmínkou bylo, že si sama najdu firmu, která mě zaměstná nejméně na tři měsíce tak, aby mi stáž byla uznána jako část studia.

Co bylo náplní tvého programu?

V polovině února 2012 jsem nastoupila jako stážistka do londýnské pobočky architektonické firmy Ellis Williams Architects (EWA). Práce v EWA mě nadchla, od začátku jsem byla součástí kolektivu, všichni byli milí a vstřícní. Dostávala jsem zajímavé, srozumitelné úkoly související hned se třemi projekty kanceláře – rekonstrukce a rozšíření základní školy, kulturního centra a nakonec jacht klubu. Prošla jsem v rámci pracovního týmu všemi fázemi realizace těchto projektů, od prvních návrhů, vyřizování stavebního povolení přes tendry, schůzky s investory, tvorby modelů až po závěrečné prezentace projektů.

A co ve volném čase?

Londýn je úžasné město, kde se člověk nikdy nenudí. Vždy se tu děje něco nového a vzrušujícího, od výstav současného umění a stálých expozic přes živé stand-up comedy nights a koncerty známých a neznámých kapel po ledabylé courání se a prosté procházení se po místech notoricky známých, stejně tak jako objevování nových, tajuplných a neprobádaných zákoutí této životem bující metropole.

Jaký byl tvůj nejlepší zážitek?

Celý pobyt byl pro mě jedním velkým dobrodružstvím a úžasným zážitkem. Je velmi obtížné vybrat jen jeden zážitek. Mám-li ale jmenovat specifický okamžik, byl by to den strávený v Olympijském parku.

Co ti pobyt v cizí zemi a Erasmus stáž přinesly?

Zpětně hodnotím těchto sedm měsíců, kdy jsem žila v Londýně, za dosud nejlepší půlrok svého života. Naučila jsem se být více soběstačná, nebát se dělat důležitá rozhodnutí a vystupovat sama za sebe. Získala jsem větší sebevědomí a sebedůvěru, že zvládnou pracovat v oboru, který studuji. Program bych doporučila všemi deseti každému, kdo aspoň jednou přemýšlel o tom, jaké by to bylo opustit rodné hnízdo a vydat se poznávat to vzrušující neznámé.

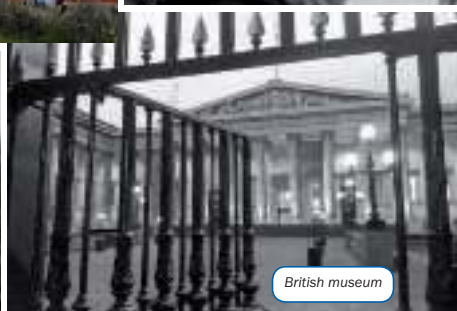
S kamarády na Olympiádě

Já, v, v pozadí je Trafalgar square a Big Ben

Výhled na Londýn z Heron Tower

British museum

Jak program funguje finančně?

Londýn je úžasné, ale velmi drahé město, zvláště pro českého studenta. Největší položku v rozpočtu představuje ubytování, ale i běžné potraviny jsou několikanásobně dražší, stejně tak jako doprava. Dostávala jsem grant od Evropské unie a plat ve firmě. Tyto příjmy společně s mými úsporami dohromady pokryly mé výdaje.

Jaké 3 věci bys doporučila člověku, který se chystá na stejný program?

1. Odvahu a trpělivost hlavně do začátku, který se může zdát těžký, a dále pak víru, že po překonání strachu a nervozity z neznámého přijde obrovská satisfakce ve všech ohledech.

Cokoli, co chceš ještě dodat:

Stojí to za to. Neváhala bych ani vteřinu a jela znovu!

Další informace:

Erasmus – Pracovní stáž je nabídkou pro studenty vysokých škol, případně vyšších odborných škol. Délka stáže se pohybuje mezi 3–12 měsíců. Stáže se uskutečňují z pravidla v podnikách nebo školících či výzkumných střediscích nebo i v jiné organizaci. Stážista pracuje na plný pracovní úvazek a obdrží stipendium.

Podrobné informace najdete na stránkách Národní agentury pro evropské vzdělávací programy www.naep.cz

Případně informace o dalších typech stáží na www.eurodesk.cz/staze.

Aupair

Zuzana Rengerová

Proč právě aupair?

Najít si sama rodinu a vyrazit do ciziny jako aupair mi přišlo asi jako nejrychlejší cesta, člověk nemusí vyplňovat žádné žádosti, platit žádné poplatky, stačí jen rozeslat pár e-mailů, fotek a čekat, kdo se ozve.

Co jsi musela udělat pro to, aby ses na program dostala? Co bylo třeba předem zařídit?

Protože jsem si rodinu našla úplně sama, přes www.aupair-world.net, stačilo si jen vytvořit profil a pak kontaktovat rodiny. Dala jsem si dost práce s výběrem a následnou komunikací. S rodinou jsem byla v kontaktu skoro tři měsíce před odletem a vyměnili jsme si nespočetné množství skype hovorů, mailů, fotek atd. Když za sebou člověk nemá zázemí nějaké agentury, chce tomu věnovat opravdu hodně času a rodinu si vybrat pečlivě, ať si je co nejvíce jistý, že tam vydrží co nejdéle.

Co bylo náplní tvého programu?

Jako aupair jsem měla na starosti holky ve věku 9 a 14 let, u té mladší šlo o pomoc se školou, o odpolední zabavení, s tou starší jsem trávila nejvíce času v autě, když jsem ji vezla na kroužky atp. K dvěma slečnám jsem měla na starosti ještě tři kočky, se kterými, když jsem se je konečně naučila rozeznat, byly totiž všechny tři úplně černé, byla neskutečná legrace. Chod domácnosti byla taky moje starost, rodiče, oba dva univerzitní profesori, neměli moc času na pravidelné vaření a uklízení, tudíž jsem to dělala já.

A co ve volném čase?

Ve volném čase jsem objevovala krásy Anglie a díky CouchSurfingu jsem se tak mohla vydat i do vzdálenějších míst od „domova“. Za celou dobu jsem byla jen dva víkendy doma, a to jen proto, že jsem byla nemocná. Rodina mi dala víkendovou svobodu a od pátku odpoledne do pondělí do rána jsem tak měla volné pole působnosti.

Jaký byl tvůj nejlepší zážitek?

Zážitků mám tolik, že bych mohla napsat knihu ☺, vybrat jeden nejlepší je hrozně těžké... Každý víkend mi přinesl něco nového, v podstatě celý půl rok byl jeden velký a nejlepší zážitek! ☺

Co ti pobyt v cizí zemi a práce aupair přinesly?

Mnoho přátel z různých kultur, o kterých jsem se díky nim dozvěděla mnohem více než jen z internetu a televize. S mojí finskou rodinou jsem stále v kontaktu a věřím, že mám stále dveře otevřené. Naučila jsem se pořádat „very low budget“ výlety, kapesné stačilo většinou jen na vlak ☺. Zjistila jsem, že lidé v Anglii jsou velice vstřícní a nápomocní. Naučila jsem se řídit auto s automatickou převodovkou a volantem vpravo a taky pořádně běhat v pyžamu s popelnicí, když mi ujeli popeláři ☺.

Naše pravidelné hořčičí pondělky, na fotce s čokoládovou maskou

Výlet s rodinou na zámek Skipton

Obří a pěkně hnusné fish and chips☺

Jak program aupair funguje finančně?

Cestu tam i zpět jsem si hradila sama, dostávala jsem pravidelné kapesné 50 liber týdně, z čehož by se dalo ušetřit mnoho peněz, kdybych ale nebyla vášnivá cestovatelka a návštěvnicka second handů...

Jaké 3 věci bys doporučila člověku, který se chystá na stejný program?

1. Když už se člověk rozhodne si rodinu vybrat sám, dát rozhodně hodně času na předodjezdovou komunikaci, na pravidelné e-mailování, skype hovory, výměnu fotek, prostě se snažit o rodině zjistit co nejvíce a naopak. Také se spojit s předešlými aupair a vyzvědět, jak se jim v té či oné rodině líbilo, co bylo jejich povinnostmi atd.
2. Je dobré si s rodinou hned na začátku ujasnit, co vše budete muset dělat, ať pak nedojde k nedorozumění. Každá rodina má jiné zvyky a často k nim tak dochází.
3. Už na začátku si zjistit, jestli jsou v blízkosti nějaké další aupair nebo se třeba někde zapojit jako dobrovolník a získat tak kontakt i s místními. Prostě se jen neizolovat v rodině, ale užít si to naplno.

Cokoli, co chceš ještě dodat:

Možností, jak vycestovat do ciziny, je dnes mnoho, stačí si jen vybrat. Být jako aupair v rodině znamená nahlédnout pod pokličku té či oné kultury a mnohé se tak naučit. Ve většině případů má člověk i svůj pokoj, a tak i své soukromí, a nemusí se tak tísnit s dalšími lidmi a třeba si i stěžovat, že tenhle po sobě nesplachuje a tenhle neumývá nádobí... ☹

Další informace:

Program aupair existuje v současnosti téměř ve všech zemích Evropy. Aupair se můžete stát na kratší dobu (3 měsíce v době letních prázdnin), ale naprostá většina rodin upřednostňuje dlouhodobější pobyt, většinou 1 rok. Pracovní doba je většinou 5–6 hodin denně, ale podmínky se v jednotlivých zemích liší, stejně tak jako výše kapesného. Ubytování a stravu zajišťuje rodina.

Více informací na: www.eurodesk.cz/prace/au-pair

Databáze aupair a rodin: www.aupair-world.net

Aupair pobyty zprostředkovává i řada komerčních agentur.

Evropská dobrovolná služba

Michaela Skoumalová

Proč právě Evropská dobrovolná služba?

Tematika dobrovolnictví je mi jednoduše dost blízká. Taky si myslím, že díky dobrovolnictví je možné se dostat do situací, míst a k lidem, mezi které byste se běžně nedostali.

Když jsem se dozvěděla, že je možné se přes EDS zúčastnit různě zaměřených projektů v mnoha různých zemích, brala jsem to jako jedinečnou příležitost, jak se zapojit do zajímavé práce a získat tak zkušenosti, které jednoduše jen tak někde nezískám.

Co jsi musela udělat pro to, aby ses na program dostala? Co bylo třeba předem zařídit?

Začněme malou velkou poznámkou. Především jsem nevěřila tomu, že je to tak jednoduché. Bylo potřeba spojit se s vysílající organizací, kterou jsem našla v seznamu na webu. To jsem udělala a byla jsem plná očekávání, že budu zavalena mnoha požadavky a nutnostmi, které budu muset splnit. To se ovšem nestalo.

Co bylo náplní tvého programu?

Dobrovolničila jsem s mentálně postiženými mladými dospělými. Činností, do kterých jsem byla spolu s klienty zapojena, bylo skutečně mnoho. Asistovala jsem jim při aktivitách na farmě, která byla součástí organizace, dále při práci se dřevem, trávila jsem s nimi jejich volný čas, jezdili jsme na různé akce a výlety...

A co ve volném čase?

Ve volném čase jsem vždy podnikala různé malé výpravy do okolí a v dobách prázdnin jsme cestovali už dál. Třeba do Osla, Bergenu nebo Trondheimu. Taky ráda vzpomínám na to, jak jsme si na pár dnů odpočinuli od tuhých norských mrazů až ve Španělsku, kam jsme se spontánně rozhodli vycestovat ☺.

Jaký byl tvůj nejlepší zážitek?

Teď se mi nejednou vybavilo tolik situací... Jak klienti byli schopní vidět věci a dění kolem sebe jiným způsobem, který nás obohatil, ta neuvěřitelná polární zář, první květina a první vůně po tak dlouhé zimě... Nebo jak se přede mnou procházeli losi, jak jsme se dívali na narození jehněte. A taky setkání s tolika různými lidmi na seminářích EDS nebo to uvědomění si, jak je čeština krásná... Vybírá se mi těžce. Ale jeden moment bych připomněla – jedna klientka mi poslala dopis v době, kdy už jsem byla několik měsíců zpět, to bylo opravdu potěšující!

Co ti pobyt v cizí zemi a Evropská dobrovolná služba přinesly?

Je toho moc, dobrovolnictví mě obohatilo ve více rovinách. Měla jsem možnost spolupracovat s profesionály, kteří se věnují této skupině klientů, sledovat je při práci a učit se tak nejen od nich, ale také od klientů samotných.

Na tomto majáku jsme strávili závěr popříjezdového semináře (Mandal)

Obrovský troll v Bergenu a já

Taky jsem měla příležitost získat nové pohledy na spoustu různých věcí. Charakterizovala bych to jako takové aha efekty. To jsem si pak říkala „aha, takže takto to může být taky!“ Nebo naopak „aha, takhle to být vlastně vůbec nemusí!“ To mi zprostředkoval nejen pobyt v cizí zemi a lidé, se kterými jsem se tam pracovala, ale také intenzivní kontakt s mými spoludobrovolníky, kteří byli z dalších čtyř zemí.

Další rovinou byly jazyky. Nebudu to zapírat, začátky byly prostě hodně těžké. Angličtina nebyla mým favoritem, ale postupně jsem se začala orientovat a vedle zuřivého listování v anglicko-českém slovníku jsem stále raději taky otvírala učebnici norštiny.

Jak program funguje finančně?

Dostávala jsem kapesné a také peníze na jídlo. To mi na moje výdaje vždy stačilo a navíc jsem si z něj našetřila též na cestování.

Jaké 3 věci bys doporučila člověku, který se chystá na stejný program?

1. Mít na mysli „jsem tady a teď“. Tím myslím naslouchat, učit se, zkoušet, překonat ta méně šťastná období, vnímat atmosféru, lidi, věci, rozdílnosti i podobnosti. Prostě si to prožít „tady a teď“.
2. A trochu z té praktické stránky. Určitě si zabalte nějakou tu malou dekoraci, fotky nebo obrázky, které jsou vám blízké. Až dostanete svůj pokoj, stanou se tyto věci tím, co vás bude v daleké zemi a na zpočátku neznámém místě spojit s vaší domovinou.
3. Nemít zbytečné obavy, protože dobří lidé si vždycky budou rozumět a dohodnou se ☺.

Další informace:

Evropská dobrovolná služba nabízí příležitost, jak získat v zahraničí zkušenost na projektu v neziskové organizaci a ještě se při tom zlepšit v jazykových dovednostech. Je-li vám 18–30 let, můžete vyrazit na projekt v délce 2 až 12 měsíců se zaměřením na kulturu, děti a mládež, sport, sociální péči, umění, ekologii aj. Z grantu se dobrovolníci hradí 90% cestovného tam a zpět, ubytování, strava, kapesné, jazykový kurz. Po dobu EDS budete mít hrazeno zdravotní pojištění.

Všechny informace k Evropské dobrovolné službě najdete na:

www.mladezvakci.cz/evropska-dobrovolna-sluzba

Workcamps

Alena Habtová

Proč právě workcamp?

Workcamp je forma aktivního trávení času, kde nechybí moment překvapení, spojení příjemného s užitečným a navíc dává možnost strávit delší čas v místě, kam by člověk zavítal třeba jen na chvíli. Přítomnost účastníků z dalších zemí umožňuje poznat kulturu více zemí než jen té, ve které se projekt koná.

Co jsi musela udělat pro to, aby ses na program dostala? Co bylo třeba předem zařídit?

Stačilo si najít v databázi vysílající organizace tu správnou kombinaci zaměření projektu, místa a času konání, vyplnit přihlášku, do které je potřeba napsat něco o sobě a své motivaci, a doufat, že jsem přesně ta osoba, která se hledá. Na některé projekty je potřeba napsat motivační dopis, ale nejedná o nic složitého. Pak už stačí jen čekat a těšit se na kladnou odpověď, že jsem byla vybrána.

Co bylo náplní tvého programu?

Nebyla jsem pouze na jednom workcampu, takže činností jsem si vyzkoušela spoustu: mj. vím, jak se připravuje malta a staví hrad, co obnáší údržba venkovního muzea v horském terénu, kolik energie je třeba vynaložit na likvidaci náletových dřevin a jaké to je připravit a sehrát autorské divadelní představení.

A co ve volném čase?

Nejlepší je, když si uvědomíte, že vlastně žádný volný čas nebyl, že se pořád něco dělo. Ale pokud se jedná o čas mimo práci, která je hlavní náplní workcampu, tak ten organizují jednak vedoucí campů, obvykle ve spolupráci s místními partnery, a také sami účastníci. Vždy se jedná o kombinaci zábavy a poznání, dozvíte se něco více o místě, kde jste, navštívíte turistickou zajímavost v okolí, uspořádá se mezinárodní večer a téměř pokaždé dojede na dobrodružný průzkum přilehlého okolí (zejména v nočních hodinách).

Jaký byl tvůj nejlepší zážitek?

Obecně všechny workcamps pro mě byly velkým zážitkem a je těžké vyzdvihnout ten nejlepší. Vždycky je to spojené s tím, jak překvapivě mile vás přijme místní komunita a jak moc jste se s ostatními účastníky dali dohromady a dokázali i ty méně příjemné momenty obrátit ve vtip.

Co ti byly v cizích zemích a workcamps přinesly?

Workcamp je příležitostí, jak poznat sebe sama, vyzkoušet si nové věci, objevit nový pohled na svět, překonat stereotypy a najít si přátele po celém světě.

1. Workcamp „Wine Festival“ Sremski Karlovci, Srbsko – cílem campu byla příprava divadelního vystoupení pro místní festival. Inscenace o tom, jak Římané naučili místní lid pěstovat a zpracovávat víno, měla úspěch.
2. Workcamp in Langenenslingen – tento camp nabízel rozmanitou manuální práci všeho druhu. Odkrývání ruin starého hradu uprostřed lesů, příprava barokního domu na renovaci nebo pokládání chodníku, ze kterého je tato fotka.
3. Tento domek byl naší základnou po dobu workcampu. Cca 1800 m. n. m., místo, kudy za 1. světové války vedla rakousko-uherská a italská linie. Dnes je zde venkovní muzeum, o které se starají dobrovolníci z organizace Dolomiten Freuden za pomoci dobrovolníků z celého světa.

Jak program funguje finančně? Z čeho jsi pokrývala své náklady?

Pro účast na workcampu je třeba zaplatit zprostředkovatelský poplatek vysílající organizaci a dále si uhradit cestu. To je už na každém, zda zvolí kolo, stop, vlak, autobus, letadlo nebo jiný způsob. Ubytování a jídlo vždy poskytuje pořadatel campu. Samotná příprava jídla je část záležitostí samotných dobrovolníků, ale o to zajímavější a chutnější je výsledek. Dále je obvykle pro dobrovolníky připraven nějaký výlet, ale účet v hospodě si už každý hradí sám (pokud ho někdo nepozve ☺).

Jaké 3 věci bys doporučila člověku, který se chystá na stejný program?

1. Nebojte se workcampů, které nabízejí nižší standard (studená řeka místo teplé vody z kohoutku, žádný přístup na internet). Tyhle podmínky je třeba přijmout jako výzvu, která nabídne mnohem silnější zážitky než kompletní servis.
2. Stejně tak je potřeba nenechat se odradit psaním motivačního dopisu. Nikdy nevíte, kdo další, třeba méně zkušený, ale víc sebevědomý, se přihlásil a uspěl.
3. Workcamp je skvělá příležitost, jak si vyzkoušet něco nového, je potřeba nebát se jít do toho. Jsme dobrovolníci, ne profesionálové.

Cokoli, co chcete ještě dodat:

Neváhejte a jedte!

Další informace:

Pokud byste rádi do zahraničí spíše na kratší dobu, budou pro vás ideální workcampy. Workcampy trvají zpravidla 2–3 týdny a sejdou se na nich lidé z různých zemí světa a společně žijí a pracují na daném projektu. Práce na workcampu není placená.

Pestrou nabídku workcampů najdete například na stránkách INEX – Sdružení dobrovolných aktivit: www.inexsda.cz

Další možnosti, jak se stát dobrovolníkem v zahraničí, najdeš na: www.eurodesk.cz/dobrovolnictvi

Půl roku dobrovolnicí ve Velké Británii

Alžběta Kofránková

Proč právě MTV – středně dlouhý dobrovolnický projekt ve Velké Británii?

Studuji mezinárodní vztahy na UK, chtěla jsem si zlepšit angličtinu a zároveň mít i nějakou tu pracovní zkušenost ze zahraničí, to byly hlavní důvody, proč jsem se vydala na šest měsíců do Velké Británie do Brightonu jako dobrovolník pracovat v místní neziskovce. Vyjela jsem s kým jiným než s INEX-SDA, se kterým jsem měla již několikaleté zkušenosti s workcampy po celé Evropě a dobrovolničení mě prostě baví.

Co jsi musela udělat pro to, aby ses na program dostala? Co bylo třeba předem zařídit?

Původně jsem chtěla vyjet jako EDS dobrovolník, ale protože jsem prošvihla deadline k zápisu a všechno bylo narychlo, přeci jenom jsem chtěla odjet už za tři měsíce, tak jsem se rychle prohrabala databází MTV projektů Indexu a tam na mě vyskočil šestiměsíční projekt v Brightonu v Anglii. Kritéria byla jasná, vzhledem k tomu, že jsem měla pracovat v neziskovce stejného ražení jako je INEX, tudíž vysílat dobrovolníky do zahraničí na workcampy, měla jsem mít pár těch workcampů za sebou, slušnou angličtinu, zkušenosti z administrativy a hlavně motivaci k tomu pracovat regulérně osm hodin denně pátek až sobota. No a to všechno jsem očividně měla, protože si mě k mojí velké radosti po dvoukolovém výběrovém řízení vybrali. Nejdříve jsem měla zaslat takové ty dokumenty typu motivační dopis, reference, CV atd. a následně se mi ozvali z INEXu, že by si lidi z Concordie se mnou rádi udělali pohovor přes skype. Pohovor byl docela neformální, trval asi tři čtvrtě hodiny a hned druhý den na to se mi ozvali, že mě berou... jupiii 😊. Ted' už stačilo jen zařídit letenky, pojištění, podepsat pár těch lejster v INEXu a už jsem tam téměř byla... jen nasednout do letadla.

Co bylo náplní tvého programu?

Pracovala jsem v kanceláři jako outgoing officer, což v praxi znamená vysílat dobrovolníky na krátkodobé projekty do zahraničí, být s nimi v kontaktu po telefonu a přes mail a prostě se snažit každému najít jeho vysněné místo v dobrovolnickém světě. Musela jsem se naučit pracovat s docela specifickou databází projektů, ale protože v naší malé kanceláři na mě byli všichni po anglicku moc milí a ochotní vysvětlit cokoli, za pár týdnů už to pro mě byla úplná hračka. Práce také spočívala v komunikaci s našimi partnerskými organizacemi především po Evropě, což se mi ohromně hodilo k mojí angličtině. Vedle práce v kanceláři jsem se taky zúčastnila semináře pro vedoucí dobrovolnických projektů a pár měsíců na to jsem taky vedla v létě festivalový projekt v Midhurstu a Anglii.

A co ve volném čase?

Celý půl rok jsem strávila v Brightonu, což už samo mluví za sebe. Kosmopolitní pobřežní město studentů, gayů a lesbiček a umělců, kde se pořád něco děje. Podařilo se mi

najít k mému dobrovolnictví ještě jednu práci, což zabilo část mého volného času, a vedle toho jsem byla dost napojená na komunitu couchsurferů a pravidelně jsem se účastnila language social exchange, kde jsem se seznámila se spoustou skvělých lidí, se kterými jsem pak jezdila kolkolem po Anglii a trávila veškerý svůj volný čas.

Jaký byl tvůj nejlepší zážitek?

Nejvíce mi daly dva semináře, kterých jsem se zúčastnila, jeden v Anglii a druhý pak na Slovensku (Training for leaders of youth projects), osobnostně mě to posunulo a zkušenostně taky, protože co jsem se tam naučila, můžu využívat nejenom během dalších projektů, které budu vést já jako koordinátor, ale i v běžném životě a v komunikaci s lidmi.

Co ti pobyt v cizí zemi a fungování v daném programu dalo? Co ses během té doby naučila? Proč bys program (ne)doporučila?

MTV projekty s Inex bych určitě stoprocentně doporučila, vedle financování nevidím žádný rozdíl mezi MTV a EDS a půl roku (rok) je doba přesně na to poznat místní kulturu, zapojit se do pracovního procesu a poznat nejen lidi, ale i pracovní morálku v dané zemi. Již před pobytem v Anglii jsem byla rok ve Francii, takže to nebylo moje „poprvé“ bez veškerého domácího luxusu. Mám ráda tu nucenou flexibilitu, které je člověk vystaven ve smyslu ochutnávání nového a nových zvyků, když už se někdo rozhodne vyjet do zahraničí na delší dobu, tak s tím musí počítat a musí ho to vlastně lákat. Vždycky, když jsem byla vystavena nějaký nepříjemný situaci, tak jsem si řekla, holka, tohle musíš zvládnout sama, proto si sem přijela.

Jak program funguje finančně? Z čeho jsi pokrývala své náklady?

Hrazeno je ubytování a týdně jsem dostávala kapesné, což stačilo na placení základních životních výloh a zčásti i na cestování.

Jaké 3 věci bys doporučila člověku, který se chystá na stejný program?

1. Čekej cokoliv a všechno ber jako výzvu, buď flexibilní.
2. Užij si všechno, co se dá.
3. Neseď doma na zadku, buď aktivní.

Další informace:

Další zajímavou možností, jak se stát dobrovolníkem v zahraničí, jsou německé dobrovolnické programy: Dobrovolný sociální rok (Freiwilliges Soziales Jahr – FSJ) a Dobrovolný ekologický rok (Freiwilliges Ökologisches Jahr – FÖJ). Více informací získáte na dobrovolnickém centru Tandemu www.dobrovolne.ahoj.info.

Další nabídky dobrovolnictví najdete také na: www.dobrovolnik.cz
Přehled různých typů dobrovolnictví: www.eurodesk.cz/dobrovolnictvi

Wwoofing – na farmě ve Francii

Zuzana Kočíšová

Proč právě Wwoofing?

Wwoofing – levná a ekologická forma cestování pro ty, kterým se líbí na venkově, v lese, v přírodě a baví je práce se zvířaty nebo v zahradě kdekoli na světě.

Co jsi musela udělat pro to, aby ses na program dostala? Co bylo třeba předem zařídit? Našla jsem si konkrétní webovou stránku wwoofingu té země, která mě lákala (www.wwoof.fr pro Francii). Na ní jsem se zaregistrovala a zaplatila jsem něco kolem 30 EUR, což mi umožnilo získat konkrétní údaje o dané farmě (adresa, telefon, email). Než jsem zaplatila, byl vidět pouze popis farmy bez kontaktních údajů. Jsou dvě formy, jak se dostaneš k adresám – přístupem na webu nebo v papírové brožůře, která ti bude zaslána. Mimochodem, francouzsky jsem do té doby nemluvila, většinou to šlo v mém případě anglicky / německy, rukama-nohama a o to více bylo někdy srandy 😊.

Co bylo náplní tvého programu?

Vše záviselo na dohodě mezi mnou a farmářem. Většinou jsme si předem řekli, co by mě bavilo dělat a s čím bych uměla pomoci. Na farmu může jet jakýkoliv laik, avšak takový, který si myslí, že má k tomu vztah. Někomu jsem pomáhala v kuchyni, v zahradě, v stáji, na poli, při výrobě sýrů, při jejich prodeji. Obírala jsem rajčata, dělala z nich omáčky na zimu, pomáhala při přípravě oběda, pásala jsem a krmila zvířata, dojila, pomáhala v sýrárně, plela v zahradě, uklízela.

A co ve volném čase?

Já jsem měla štěstí na farmáře, častokrát mi půjčili auto a ve volném čase jsem si udělala výlet do okolních měst nebo jsem šla na výlet někam do hor, do přírody. Někdy jsem se setkala s jiným wwooferem/wwooferkou na farmě a tak jsme si vymysleli výlet společně, někdy jsme zase s farmami a jejich kamarády podnikli společnou grilovačku, večeri nebo výlet.

Jaký byl tvůj nejlepší zážitek?

Být při porodu telat a následná péče o ně.

Co ti pobyt v cizí zemi a a Wwoofing daly?

Naučila jsem se lepšímu vztahu k přírodě a ke zvířatům. Mně samotné tento program změnil životní hodnoty i pracovní priority. Já jsem člověk hodně se stresující a tohle mi pomohlo být otevřenější a zrelaxovanější. Že jsem poznala spoustu nových lidí, učila se nový jazyk a poznala novou kulturu a zvyky, ani nemluvím. A konec konců jsem víc v pohodě 😊 fakt! Nedoporučuji ho však těm, kteří chtějí pouze levně cestovat. Pokud nemáš vztah k pobytu na samotě, resp. k zvířatům, budeš se trápit. Setkala jsem se s příhodou wwooferů z Ameriky, kteří si mysleli, že takto levně procestují Evropu. Slečny neměly žádný vztah k venkovu a trápily se ony i farmář, a tak velmi rychle farmu opustily.

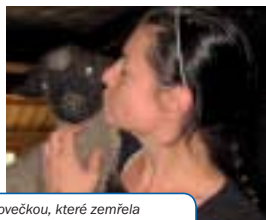

S wooferkou Eveline na farmě u Bordeaux

S mojí milovanou ovečkou ☺

Na trhu v Saint-Nazaire prodáváme sýry

S malou ovečkou, které zemřela mamina při porodě. Vyrostla mezi kozičkami, takže černá ovce v rodině ☺

S koňmi farmářů a labradorkou Angel

Jak program funguje finančně?

Wwoofing je opravdu levná forma pobytu, protože za každodenní pomoc, např. 4–6 hodin denně, dostaneš ubytování a stravu. Strava je většinou pravá farmářská, protože většinou si farmáři toho hodně pěstují a chovají sami. Největším nákladem pro mě bylo cestovné bavila a pracovala jsem někdy od rána do večera ☺, resp. mají známé, a když chcete jet jinam a někdo ze sousedů jede tím směrem, sveze vás. Také existuje spolujízda, také velmi levná a výhodná. Využila jsem ji ve Francii a potkala jsem po cestě fakt úžasné lidi! Na pracovním čase se však dohodněte s farmářem, to aby nedocházelo k nedorozuměním.

Jaké 3 věci bys doporučila člověku, který se chystá na stejný program?

1. Vybírejte si – tím myslím, komunikujte dopředu s farmáři, čtete mezi řádky. Vnímejte jeho reakce, zájem, a jestli mu nejde jen o neplacení dělníka. Nenechte ze sebe udělat levnou pracovní sílu.
2. Nebojte se – farmáři jsou většinou lidé s velkým citem ke všemu živému. Podle mé zkušenosti je lepší cestovat na farmu sám než s kamarádem, prožijete pobyt intenzivněji a lépe se dostanete mezi místní lidi.
3. Užijte si to! ☺

Cokoli, co chceš ještě dodat:

Pokud byste měli obavy, nechte rodině nebo kamarádům kontakt na místo, kam pojedete. V případě, že by vás zajímalo víc, ptejte se.

Další informace:

WWOOF je celosvětová výměnná síť. Jako dobrovolník (WwoofFer) tak můžeš pracovat na ekologické farmě, která je do této sítě zapojena, výměnou za ubytování, stravu a praktické zkušenosti.

Více o Wwoofingu na stránkách: www.wwoof.org

Couchsurfing

Matěj Novotný

Proč právě couchsurfing?

Couchsurfing je výbornou možností jak poznávat a sdílet. Pokud jste na cestách, setkání s lidmi, kteří v té dané zemi či v tom daném městě žijí, vám místo daleko více přiblíží. Dozvíte se, kde jsou ve městě ty nejzajímavější památky, jak funguje tamější školství a jaké problémy řeší obyčejní lidé. Krom toho jste většinou na pár dní u někoho ubytování, což je příjemné nejen proto, že nemusíte vydávat peníze za hotel nebo ubytovnu, ale také pro osobní přístup.

Pokud někoho hostíte (ubytováváte), máte mu možnost ukázat, co je na vaší zemi či na vašem městě zajímavého, seznámit ho se zdejší kulturou, ale také máte možnost se dozvědět něco o jeho zemi a kultuře. Vlastně je to taková pasivní forma cestování, kdy zároveň ještě někomu zpřijemníte jeho pobyt.

Co jsi musel udělat pro to, aby jsi couchsurfingu mohl využít? Co bylo třeba předem zařídit?

Couchsurfing funguje v podstatě jako server, na kterém mají uživatelé svůj profil, podobně jako na facebooku. V profilu však člověk sděluje kromě svých zájmů a postojů (záleží na každém uživateli) také něco o svém couch – gauči – pokud jej nabízí ostatním k přespaní. Většinou člověk napíše, s kým a jak bydlí a jaké jsou jeho možnosti někoho ubytovat. Zřízení profilu je bezplatné. Je možnost si nechat svůj profil „ověřit“ tím, že si necháte od organizace zaslat domů doporučený dopis a posléze potvrdíte příjem obsahu a váš profil bude mít značku „ověřen“, ale není to nutné. Za ověření je potřeba také přispět jistou malou částkou.

Když se někam chystám a rád bych se setkal s místními nebo sháním ubytování, najdu si na serveru profily různých couchsurferů bydlících v dané lokalitě. Mezi profily najdu někoho, kdo mi je sympatický a pošlu mu zprávu nebo couchrequest – žádost, jestli by mě na den nebo pár dnů nebytoval. Pokud odpoví kladně, stačí se domluvit na podrobnostech.

Co bylo náplní tvého programu?

Ubytován jsem byl přes couchsurfing několikrát a pokaždé to bylo trochu jiné. Především je potřeba respektovat čas člověka, který vás hostí. Většina lidí nemá čas se vám pořad věnovat, takže s nimi trávíte jen vyhrazené chvíle. Přes den jste často ve městě, většinou poznáváte okolí a večery bývají společné. Společně povečeříte nebo jdete na pivo, projdete společně centrum, diskutujete. Dá se podniknout ledacos, záleží, jestli máte nějaké společné zájmy.

Jaký byl tvůj nejlepší zážitek?

Velmi silně si pamatuji, jak jsem běhal po ledových krách baltského moře během svého pobytu v Lotyšsku. Couchsurfing-kamarádka, u které jsem byl tenkrát ubytovaný, mě velmi pomohla, když jsem se chtěl do zálivu dostat, našla mi spojení, dala mi

S couchsurferem z Taiwanu

Zamrzle more v Lotyšsku

mapku, pomohla mi vyřešit nějaké změny na nádraží (neboť lotyšsky neumím a vlak by mi býval jinak odjel). Byl jsem rád, když jsem jí minulý týden pohostinnost mohl oplátit, když přijela do Prahy.

Co ti couchsurfing dal? Co ses naučil od té doby, co ses zapojil poprvé? Proč bys program doporučil?

Poznal jsem spoustu lidí ze zahraničí, nejen z Evropy. Bylo velmi zajímavé je slyšet povídat o svých zemích a na oplátku jim moci přiblížit Česko. Zjistil jsem, že hostit je sice o něco náročnější, především na čas, protože člověk musí stále chodit do školy, do práce a řešit každodennosti, ale přinejmenším mně to přináší kromě rozšiřování obzorů i dobrý pocit z toho, že jste někomu mohli hodně zpříjemnit návštěvu Prahy nebo České republiky.

Jak program funguje finančně?

Samotná účast na couchsurfingu je zadarmo, cestovní výlohy si platí samozřejmě každý sám. Dají se předpokládat drobné výdaje, když jdete se svými hosty nebo hostiteli na jídlo nebo když přivážíte nějakou pozornost ze své země. Zato ale jste ubytováni zadarmo.

Jaké 3 věci bys doporučil člověku, který se chystá na stejný program?

1. Pište osobně, když někoho žádáte o couch. Dejte si práci s tím, že napíšete každému osobní zprávu, s ohledem na to, co o něm z profilu víte, ne copy-paste request.
2. Když někam jedete, přivezte svému hostiteli něco českého.
3. Nebojte se neznámého, stojtj to za to.

Další informace:

O couchsurfingu a jiných tipech k cestování: www.eurodesk.cz/cestovani

Databáze, kam se můžete jako couchsurfer nebo hostitel zaregistrovat: www.couchsurfing.org

Publikace

Eurodesk a Česká národní agentura mládež vydávají zajímavé publikace týkající se neformálního vzdělávání, interkulturního učení, lidských práv, koučingu a dalších zajímavých témat souvisejících s mladými lidmi.

Elektronickou verzi níže uvedených i dalších publikací lze zdarma stáhnout na www.mladezvakci.cz/publikace nebo www.eurodesk.cz/publikace.

Oslíku, otřes se

Máte-li nápad a hledáte pro něj finanční podporu, nahlédněte do této publikace. Oslíku, otřes se přehledně ukazuje, jaké jsou možnosti financování mládežnických projektů z nadací, dotací měst a krajů, evropských programů aj.

...a kde jsi ty?

V publikaci ...a kde jsi ty? najdete zajímavé projekty mladých lidí podpořené z programu Mládež v akci. Můžete se tak inspirovat, seznámit s programem Mládež v akci a sami projekt podat.

Já, občan Evropy

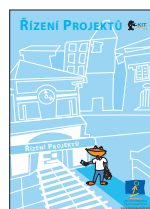
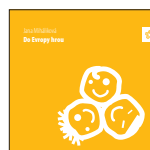
Jak na evropské občanství a evropskou dimenzi v projektech neformálního vzdělávání. Publikace obsahuje teorii k tématu, příklady projektů, slovníček a 10 metod.

Do Evropy hrou

Více než sedmdesát neformálních aktivit: seznamovací hry, lamače ledů, energizery, zjištění očekávání účastníků, formy hodnocení a aktivity zaměřené na interkulturní učení a týmovou práci. Zpracováno pro pracovníky s mládeží, mládežnické vedoucí a vůbec pro všechny, kteří jsou aktivně zapojeni do práce s mládeží.

T-Kit č. 3 Řízení projektů

Vysvětluje v jednotlivých krocích, jak správně napsat mezinárodní projekt určený pro mládež. Vhodné pro mladé lidi, pracovníky s mládeží i projektové manažery.

Eurodesk

Eurodesk je evropská informační síť, která působí ve 33 evropských zemích. Umožňuje mladým lidem a pracovníkům s mládeží snadný a rychlý přístup k evropským informacím. Máte-li zájem v zahraničí studovat, pracovat nebo se stát dobrovolníkem, neváhejte nás kontaktovat, pomůžeme vám najít informace a možnosti přesně pro vás.

Kde naše informace najdete

Česká internetová stránka Eurodesku: www.eurodesk.cz. Zaregistrujte si newsletter a máte novinky každých 14 dní ve Vaší emailové schránce.

Evropský portál pro mládež: <http://europa.eu/youth/>

Tištěný bulletin Mozaika: distribuován zdarma po celé ČR, objednejte si jej na www.eurodesk.cz/mozaika

Facebook: www.facebook.com/EurodeskCZ

Vaše dotazy zodpovíme rádi také e-mailem, telefonicky i osobně: EURODESK

Národní institut dětí a mládeže Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků a školské zařízení pro zájmové vzdělávání.

Na Poříčí 1035/4
110 00 Praha 1

E-mail: info@eurodesk.cz

Tel.: +420 221 850 901/902

Fax: +420 221 850 909

eurodesk

Program
Mládež
v akci